

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Hører til, I høie Himle

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Hører til, I høie Himle", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 508. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid135637/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

No. 271. *)

- 1 Den bitter Død Dig trængde,
Vor Herre *Jesus Christ!*
Da Du paa Korset hængde,
Al Pine havde frist;
- 2 Nu sidder hos din Fader
Du høit i Himmel-Chor,
Og Synderne forlader
Paa denne usle Jord!
- 3 O, lad din Aand forbinde
Vor Sjæl med Himmerig!
Lad føle Mand og Kvinde:
Gud har forbarmet Sig!

No. 272. **)

- 1 Hører til, I høie Himle!
Hører til, I Engle-Chor!
Lytter, alle Folke-Vrimle,
Hvor I bygge, trindt paa Jord!
Standser, Storm og Bølge-Gang!
Ton ei længer, Fugle-Sang!
Tier kvær, selv Engle-Tunger!
Lytter Alle, *Jesus* sjunger!
- 2 O du Guds Apostel-Skare!
Himmelsødt din Hjerte-Grund
Røres maatte til at svare
Paa den Sang af *Jesu* Mund,
Trindt det Helligaftens-Bord,
Med Halleluja i Chor,

*) Et Vers af *Palladius* efter det Latinske »*Laus tibi Christe.*»

**) *Kingos* med samme Begyndelse, i Udtryk endeel forandret.

For Udgangen fra de Døde,
Frelst i Paaske-Morgenrøde!

- 3 Thi, o søde Himmel-Sanger!
Tone maatte i din Røst
For de arme Dødens Fanger,
Underlig den store Trøst,
At de Frihed skulde faae,
I Guds Canaan indgaae,
For dit Kors og for din Smerte,
Sone-Blodet fra dit Hjerte!
- 4 O, hvem kan det Dyb udgrunde,
Naadens Dyb i Frelser-Bryst?
Da for os Du gik tilgrunde,
Kvad en *Lov-Sang* Du med Lyst;
Af Guds-Haven gik med Graad
Adam, ramt af Dødens Braad,
Du igien med Sang oplukker
Paradis, kun Slangen sukker!
- 5 Rør nu, Frelser, selv mit Hjerte,
Rør min Tunge, Sjæl og Aand,
Til at smelte ved din Smerte!
Stem mig med din Guddoms Haand!
Saa din *Lov-Sang* blive maa
Alt hvad Sjælen nynner paa,
Saa jeg, med din Død paa Læbe,
Min Døds-Angest kækt kan dræbel!
- 6 Syng da Sjæl, saa Man kan høre
Der er Glæde i din Graad,
For dig hvasket har i Øre
Jesu Aand Guds skjulte Raad!
Syng om Ham, som for dig leed
Meer end nogen Engel veed!

Døe med Sang, saa du kan stige
Op med Sang til Himmerige!

No. 273. *)

- 1 Solen vel i sorte Klæder
Følger os til Korset hen,
Men til Flokken, Ham begræder,
Siger dog vor Sjæle-Ven:
Græde Ingen over Mig!
Græde heller hver for sig!
Speiler eder, visne Stammer,
I hvad her den Grønne rammer!
- 2 See vi hen til Herrens Fiender,
De kan aldrig græde nok,
Thi naar Vredens Dag oprinder,
Raabe skal den hele Flok:
Hvo kan hyde Almagt Trods!
Falder, Bjerger, skjuler os!
Men hvor hardt de Øiet lukke,
See de skal, i Hvem de stukke!
- 3 Planter kun for dem Cypresser,
Alle I, som elske Gud!
Skiondt al Verdens Sjæle-Messer
Ei af Helved fri'r dem ud;
Men begræder ei den Helt,
Der, som Aanden havde meldt,
Trods hvert Edder-Sting i Hæle,
Skulde for os Slangen kvæle!
- 4 Hvo som vil sin Frelser følge,
Viske da kun Taaren af,
Hvorfor skal vi Glæden dølge

*) *Holger Poulis* »Solen udi mørke Klæders omgjort.